

Lieta C-539/09

Eiropas Komisija

pret

Vācijas Federatīvo Republiku

Valsts pienākumu neizpilde – Revīzijas palātas pausts nodoms veikt revīziju dalībvalstī – Šīs dalībvalsts izteikts atteikums – Revīzijas palātas pilnvaras – EKL 248. pants – Pārbaude par valsts administratīvo iestāžu sadarbību pievienotās vārtības nodokļa jomā – Regula (EK) Nr. 1798/2003 – Kopienas iekšmumi – Pašu resursi, ko veido pievienotās vārtības nodoklis

Sprieduma kopsavilkums

Noteikumi par nodokļiem – Tiesību aktu saskaņošana – Kopējā informācijas apmaiņas sistēma – Administratīvā sadarbība pievienotās vārtības nodokļa jomā – Revīzijas palātas revīzijas kompetence – Apjoms

(EKL 248. panta 1.–3. punkts; Padomes Regula Nr. 1798/2003)

Dalībvalsts, kas iebilst pret Eiropas Savienības Revīzijas palātas revīzijas veikšanu šīs dalībvalsts teritorijā par administratīvo sadarbību atbilstoši Regulai Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vārtības nodokļu jomā un tās piemērošanas kārtību, nepilda EKL 248. panta 1.–3. punkta paredzētos pienākumus.

EKL 248. pants, kurā ir precīzs veids, kādā Revīzijas palāta tiek aicināta izpildīt pārskatu revīzijas uzdevumu, ir paredzēts, ka tā pārbauda visu Kopienas iekšmumu un izdevumu pārskatus, šo iekšmumu un izdevumu likumību un pareizību, kā arī pareizu finanšu pārvaldību. Saskaņā ar šo panta 3. punktu Revīzijas palāta ir tiesīga veikt revīziju, pamatojoties uz dokumentiem, un vajadzības gadījumā dalībvalstīs uz vietas.

Saskaņā ar Līgumu izveidotā pievienotās vārtības nodokļa izcelsmes pašu resursu sistēma paredz radīt dalībvalstu pienākumu kā pašu resursus Kopienas rīcībā nodot daļu no summas, ko tās iekas, pamatojoties uz šo nodokli. Regulā Nr. 1798/2003 noteiktie dalībvalstīm saistošie sadarbības mehānismi, tie kā tie ir paredzēti krāpniecības un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas pievienotās vārtības nodokļa jomā apkarošanai visās dalībvalstīs, paši par sevi ir tie, kas var radīt tiešu un būtisku ietekmi uz šo nodokļa iekšmumu efektīvu iekasāšanu un līdz ar to uz pievienotās vārtības nodokļa izcelsmes resursu nodošanu Kopienas budžetam. Tādējādi, dalībvalstij efektīvi piemērojot ar Regulu Nr. 1798/2003 ieviestos sadarbības noteikumus, var tikt iespaidota ne tikai šīs dalībvalsts spēja efektīvi cīnīties pret krāpniecību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas pašai savā teritorijā, bet arī citu dalībvalstu spēja nodrošināt šādu cīņu attiecīgi savā teritorijā, ja paši tad, ja pareiza pievienotās vārtības nodokļa piemērošana pārējās valstīs ir atkarīga no informācijas, kas ir minētās dalībvalsts rīcībā.

Revīzijas palātas revīzija par administratīvo sadarbību saskaņā ar Regulu Nr. 1798/2003 tādēļ tik tiešām attiecas uz Kopienas iekšmumiem no to likumības un pareizas finanšu pārvaldības skatpunkta, un tādējādi tai ir tieša saikne ar pilnvarām, kas šai iestādei piešķirtas ar EKL 248. pantu.

(sal. ar 59.–61., 71., 77., 79. un 81. un rezolutīvās daļas 1) punktu)

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2011. gada 15. novembrī (*)

Valsts pienākumu neizpilde – Revīzijas palātas pausts nodoms veikt revīziju dalībvalstī – Šīs dalībvalsts izteikts atteikums – Revīzijas palātas pilnvaras – EKL 248. pants – Pārbaude par valsts administratīvo iestāžu sadarbību pievienotās vārtības nodokļa jomā – Regula (EK) Nr. 1798/2003 – Kopienas ieņēmumi – Pašu resursi, ko veido pievienotās vārtības nodoklis

Lieta C-539/09

par prasību sakarā ar valsts pienākumu neizpildi atbilstoši LESD 258. pantam, ko 2009. gada 21. decembrī cēla

Eiropas Komisija, ko pārstāv A. Kaeiros [A. Caeiros] un B. Konte [B. Conte], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

ko atbalsta

Eiropas Parlaments, ko pārstāv R. Pasoss [R. Passos] un E. Valdhera [E. Waldherr], pārstāvji,

Eiropas Savienības Revīzijas palāta, ko sastāda pārstāvja R. Krove [R. Crowe], pāc tam – T. Kenedijs [T. Kennedy] un B. Šāfere [B. Schäfer], pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā,

pret

Vācijas Federatīvo Republiku, ko pārstāv K. Blaške [C. Blaschke] un N. Grafs Vīctums [N. Graf Vitzthum], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāja.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [V. Skouris], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [A. Tizzano], H. N. Kunja Rodrigess [J. N. Cunha Rodrigues], K. Lēnartss [K. Lenaerts], Ž. K. Bonišo [J. C. Bonichof], J. Malenovskis [J. Malenovský] un M. Safjans [M. Safjan], tiesneši K. Šēmans [K. Schiemann] (referents), Dž. Arestis [G. Arestis], E. Borgs Bartets [A. Borg Barthel], M. Ilešis [M. Ilešič], K. Toadere [C. Toader] un Ž. Ž. Kāzels [J. J. Kasil],

ģenerālvokāle V. Trstenjaka [V. Trstenjak],

sekretārs B. Fileps [*B. Fülöp*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 15. marta tiesas sēdi,

noklausījusies enerģētiskās ierīču ekspertu secinājumus 2011. gada 25. maija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Komisija savā prasības pieteikumā lūdz Tiesu konstatēt, ka, iebildama pret Eiropas Savienības Revīzijas palātas revīzijas veikšanu Vācijas par administratīvo sadarbību atbilstoši Padomes 2003. gada 7. oktobra Regulai (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vārtības nodokļu jomā (OV L 264, 1. lpp.) un par tās piemērošanas kārtību, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi EKL 248. panta 1.–3. punktu, kā arī Padomes 2002. gada 25. jūnija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārīgajam budžetam (OV L 248, 1. lpp.), 140. panta 2. punktu un 142. panta 1. punktu, kā arī EKL 10. pantā paredzētos pienākumus.

Atbilstošās tiesību normas

2 Regula Nr. 1605/2002 ir pieņemta, pamatojoties uz EKL 279. un EAEKL 183. pantu. Šīs regulas 140. panta 1. un 2. punktu ir noteikts:

“1. Revīzijas palāta, pārbaudot, vai visi ieņēmumi saņemti un visi maksājumi izdarīti likumā un pienācīgi, ievēro noteikumus, kas ietverti Līgumos, budžetā, šajā regulā, īstenošanas noteikumos un visos citos tiesību aktos, kas pieņemti saskaņā ar Līgumiem.

2. Uzdevuma izpildei Revīzijas palāta ir tiesīga 142. pantā noteiktajai veidā iepazīties ar visiem dokumentiem un informāciju par iestāžu vai struktūrvienību finanšu vadību attiecībā uz operācijām, ko finansē vai līdzfinansē Kopienas. Tā ir tiesīga ievērot ziņas no katras amatpersonas, kas atbild par ieņēmumu un izdevumu operācijām, un izmantot revīzijas procedūras, kas ir piemērotas attiecībā uz iepriekšminētajām struktūrvienībām un struktūrām. Dalībvalstīs revīziju veic kopīgi ar attiecīgās valsts revīzijas iestādi vai, ja tā nav vajadzīgo pilnvaru, ar valsts atbildīgajām struktūrvienībām. Revīzijas palāta un dalībvalstu revīzijas iestādes sadarbojas savstarpējas uzticības garā, tomēr saglabājot savu neatkarību.

[..]”

3 Regulas Nr. 1605/2002 142. panta 1. punktu ir noteikts:

“Komisija, citās iestādēs, struktūrās, kas pārvalda ieņēmumus vai izdevumus Kopienu uzdevumā, kā arī budžeta maksājumu galīgā ieguvējā sniedz Revīzijas palātai visas nepieciešamās iekārtas un pakalpojumus un nodod tai visu informāciju, ko Revīzijas palāta uzskata par nepieciešamu savu uzdevumu izpildei. Tie nodod Revīzijas palātas rīcībā visus dokumentus par to līgumu piešķiršanu un izpildi, ko finansē no Kopienas budžeta, un pārskatus par naudu vai materiāliem, visus uzskaites ierakstus vai pavaddokumentus, kā arī administratīvos dokumentus, kas uz tiem attiecas, visus dokumentus, kas attiecas uz ieņēmumiem un izdevumiem, visus inventāra sarakstus, visu struktūrvienību kontu plānus, ko Revīzijas palāta uzskata par vajadzīgiem budžeta izpildes un finanšu rezultātu pārskata revīzijai, pamatojoties uz uzskaites grāmatojumiem vai veicot pārbaudi uz vietas, kā arī tam pašam nolikam visus dokumentus un datus, kas radīti vai ko glabā magnētiskajos datu nesējos.

Citi dienesti un attiecīgo valstu pārvaldes iestāžu iekšējās revīzijas struktūras piešīr Revīzijas palātai visas iekārtas un sniedz pakalpojumus, ko tās uzskata par nepieciešamu savu uzdevumu izpildei.

Šī panta pirmo daļu piemēro arī fiziskām vai juridiskām personām, kas saņem maksājumus no Kopienas budžeta.”

4 Padomes 2000. gada 29. septembra Lēmums 2000/597/EK, Euratom par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 253, 42. lpp.) ir pieņemts, pamatojoties uz EKL 269. pantu un EAEKL 173. pantu, un šī lēmuma 2. panta 1. punkta c) un d) apakšpunktā ir noteikts:

“Eiropas Savienības budžetā iekāujamos pašu resursus veido iepriekšmē, ko rada:

[..]

c) vienotas un visām dalībvalstīm saistošas likmes piemērošana saskaņotām [pievienotās vērtības nodokļa, turpmāk tekstā – “PVN”] aprēķinā bāzēm, kas noteiktas atbilstoši Kopienas tiesību normām. Aprēķinā bāzē, ko piemēro šajā nolūkā, katrai dalībvalstij nepārsniedz 50 % no [nacionālā kopprodukta, turpmāk tekstā – “NKP”], kā noteikts 7. punktā;

d) tādā koeficienta piemērošana visu dalībvalstu NKP summai, kuru nosaka saskaņā ar budžeta procedūru, ņemot vērā visu pārējo iepriekšmē kopsummu.”

5 Lēmuma 2000/597 8. panta 2. punkts ir noteikts:

“Neskarot grāmatvedības revīziju un likumības un pareizības pārbaudi, ko nosaka EK Līguma 248. pants un Euratom Līguma 160.c pants, kuros paredzēta revīzija un pārbaude galvenokārt attiecas uz to valstu sistēmu un procedūru uzticamību un efektivitāti, ar kurām nosaka bāzi pašu resursiem, kas veidojas no PVN un NKP, un neskarot pārbaudes, ko veic atbilstīgi EK Līguma 279. panta c) punktam un Euratom Līguma 183. panta c) punktam, Padome ar vienprātīgu lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, apspriedusies ar Eiropas Parlamentu, pieņem noteikumus, kas vajadzīgi šī lēmuma piemērošanai un tās pārbaudei 2. [un] 5. pantā minēto iepriekšmē iekasēšanu, nodošanu Komisijas rīcībā un izmaksēšanu.”

6 Lēmums 2000/597 ir aizstāts ar Padomes 2007. gada 7. jūnija Lēmumu 2007/436/EK, Euratom par Eiropas Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 163, 17. lpp.), kas stājas spēkā 2007. gada 1. janvārī. Saskaņā ar šī pārdējā minētā lēmuma 2. panta 1. punkta b) un c) apakšpunktu pašu resursus, ko iekāuj Eiropas Savienības vispārējā budžetā, veido arī iepriekšmē no visām dalībvalstīm vienotas likmes piemērošanas saskaņotajai PVN aprēķinā bāzei, kas noteikta saskaņā ar Kopienas noteikumiem, kā arī iepriekšmē no vienotās likmes – ko nosaka saskaņā ar budžeta procedūru, ņemot vērā kopējās citus iepriekšmē – piemērošanas visu dalībvalstu nacionālā kopienākuma (turpmāk tekstā – “NKI”) summai.

7 Padomes 1989. gada 29. maija Regulas (EEK, Euratom) Nr. 1553/89 par galīgajiem vienotajiem pasākumiem, lai iekasētu pašu resursus, ko veido pievienotās vērtības nodokļi (OV L 155, 9. lpp.), 2. panta 1. punkts ir noteikts:

“PVN resursu bāzi nosaka pēc darījumiem, kuri minēti 2. pantā Padomes [1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopējā pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinā bāze (OV L 145, 1. lpp.; turpmāk tekstā – “Sestā PVN direktīva”)] [..].”

8 Regulas 1553/89 3. pant? ir noteikts:

“PVN resursu b?zi attiec?gajam kalend?rajam gadam, neierobežojot 5. un 6. pantu, apr??ina, dalot kop?jo t?ro PVN ie??mumu, ko dal?bvalsts attiec?gaj? gad? iekas?jusi, ar likmi, p?c kuras taj? paš? gad? uzliek PVN.

Ja dal?bvalst? piem?ro vair?k nek? vienu PVN likmi, tad PVN resursu b?zi apr??ina, dalot kop?jos t?ros PVN ie??mumus ar vid?jo sv?rto PVN likmi. [..]”

9 Regulas Nr. 1798/2003 preambulas pirmajos divos apsv?rumos ir noteikts:

“(1) Nodok?u nemaks?šana un izvair?šanās no nodok?u maks?šanas, kas notiek vair?k nek? vien? dal?bvalst?, rada zaud?jumus budžet? un p?rk?pj taisn?gas nodok?u uzlikšanas principu, k? ar? var izrais?t kapit?la pl?smu un konkurences apst?k?u trauc?jumus. T?d?? tie ietekm? iekš?j? tirgus darb?bu.

(2) Lai apkarotu izvair?šanos no [PVN] maks?šanas, vajadz?ga katras dal?bvalsts to iest?žu cieša sadarb?ba, kas ir atbild?gas par noteikumu piem?rošanu šaj? jom?.”

10 Regulas Nr. 1798/2003 1. panta 1. punkt? ir paredz?ts:

“Š? regula paredz nosac?jumus, ar kuriem dal?bvalstu administrat?v?s iest?des, kas atbild par PVN likumu piem?rošanu pre?u pieg?dei un pakalpojumu sniegšanai, pre?u ieg?dei Kopienas iekšien? un pre?u importam, sadarbojas sav? starp? un ar Komisiju, lai pan?ktu šo likumu iev?rošanu.

T?lab š? regula paredz noteikumus un proced?ras, lai dal?bvalstu kompetent?s iest?des var?tu sadarboties un apmain?ties ar inform?ciju, kas t?m var?tu pal?dz?t pareizi apr??in?t PVN.

Š? regula paredz ar? noteikumus un proced?ras attiec?b? uz elektronisku konkr?tas inform?cijas apmai?u, jo ?paši par PVN dar?jumiem Kopienas iekšien?.

[..]”

11 Regulas Nr. 1798/2003 3. panta 2. punkt? ir noteikts:

“Katra dal?bvalsts izraug?s vienu centr?lo koordin?cijas biroju, kuram uztic galveno atbild?bu par sazi?u ar cit?m dal?bvalst?m administrat?v?s sadarb?bas jom?. [..]”

12 Regulas Nr. 1798/2003 II noda?as ar nosaukumu “Inform?cijas apmai?a p?c piepras?juma” 5. pant? ir noteikts:

“1. Piepras?juma sa??m?ja iest?de 1. pant? min?to inform?ciju, ieskaitot jebk?du inform?ciju, kas attiecas uz k?du konkr?tu gad?jumu vai vair?kiem konkr?tiem gad?jumiem, pazi?o p?c piepras?juma iesniedz?jas iest?des piepras?juma.

2. Lai nos?t?tu š? panta 1. punkt? min?to inform?ciju, piepras?juma sa??m?ja iest?de noorganiz? jebk?du administrat?vo proced?ru veikšanu, kas vajadz?gas š?das inform?cijas ieg?šanai.

3. Š? panta 1. punkt? min?taj? piepras?jum? var b?t pamatots ?pašas administrat?v?s proced?ras piepras?jums. [..]

[..]”

13 Regulas Nr. 1798/2003 IV noda?? ar nosaukumu “Inform?cijas apmai?a bez iepriekš?ja piepras?juma” ir paredz?ta noteiktas inform?cijas autom?tiska apmai?a.

14 Š?s regulas V noda?? ir paredz?ts, ka katra dal?bvalsts izveido elektronisku datub?zi, kur? ir j?glab? un j?apstr?d? inform?cija, kas ir saist?ta ar dar?jumiem Kopienas iekšien?, k? ar? elektronisku datub?zi, kur? ir to personu re?istrs, kam taj? dal?bvalst? ir izdoti PVN re?istr?cijas numuri. Šajos noteikumos ir paredz?ti ar? nosac?jumi, ar k?diem katras dal?bvalsts kompetent? iest?de var piek??t šai inform?cijai.

15 Komisijas 2004. gada 29. oktobra Regulas (EK) Nr. 1925/2004, ar ko nosaka k?rt?bu, k?d? piem?rojami daži noteikumi Padomes Regul? (EK) Nr. 1798/2003 (OV L 331, 13. lpp.), m?r?is ir preciz?t inform?cijas kategorijas, kuru apmai?ai nav vajadz?gs iepriekš?jais piepras?jums, nosakot inform?cijas apmai?as biežumu, k? ar? noteikt k?rt?bu, kas reglament? saska?? ar Regulu Nr. 1798/2003 nos?t?t?s inform?cijas apmai?u elektronisk? veid?.

Str?da pamat? esošie fakti un pirmstiesas proced?ra

16 Ar 2006. gada 26. j?nija v?stuli Rev?zijas pal?ta pazi?oja V?cijas Feder?lajai rev?zijas pal?tai, ka t? laik? no 2006. gada 10. l?dz 13. oktobrim pl?no rev?zijas apmekl?jumu V?cij?, lai tur saska?? ar EKL 248. pantu veiktu rev?ziju par pašu resursiem, ko veido PVN (turpm?k tekst? – “PVN resursi”) un par dal?bvalstu administrat?vo iest?žu sadarb?bu PVN jom? saska?? ar Regulu Nr. 1798/2003. Pazi?otais m?r?is bija, pirmk?rt, p?rbaud?t, vai V?cijas Federat?v? Republika ir izveidojusi administrat?v?s un organizatorisk?s strukt?ras min?t?s administrat?v?s sadarb?bas vajadz?b?m, un, otrk?rt, izv?rt?t, k? š? sadarb?ba darbojas praks? min?t?s regulas 5. pant? paredz?tajos inform?cijas piepras?jumu gad?jumos.

17 Rev?zija galvenok?rt skaršot centr?lo koordin?cijas biroju un, vajadz?bas gad?jum?, t? var?tu attiekties ar? uz cit?m valsts strukt?rvien?b?m, kas ir saist?tas ar administrat?vo sadarb?bu. Taj? paš? v?stul? V?cijas Feder?lajai rev?zijas pal?tai tika l?gts nor?d?t Rev?zijas pal?tai, vai t? pl?no piedal?ties min?taj? rev?zij? saska?? ar EKL 248. panta 3. punktu.

18 Rev?zijas pal?ta 2006. gada 7. septembra v?stul? nos?t?ja V?cijas Feder?lajai rev?zijas pal?tai dokumentu, kur? turkl?t bija s?ki izkl?st?ta pl?not? rev?zijas apmekl?juma programma un izteikts l?gums iepriekš ats?t?t noteiktu inform?ciju. V?cijas Feder?lajai rev?zijas pal?tai tika l?gts šo programmu un iepriekš?jo inform?cijas piepras?jumu p?rs?t?t centr?lajam koordin?cijas birojam.

19 Min?taj? programm? bija noteikts, ka rev?zijas apmekl?jums attieksoties uz centr?l? koordin?cijas biroja organiz?ciju, apr?kojumu un darb?bu, inform?cijas piepras?jumu nos?t?šanu, sa?emšanu un apstr?di, inform?cijas apmai?u bez iepriekš?ja piepras?juma, k? ar? inform?cijas par dar?jumiem Kopienas iekšien? glab?šanu un apmai?u, izmantojot PVN inform?cijas apmai?as sist?mas elektronisko datub?zi (VIES) (“VAT Information Exchange System”, turpm?k tekst? – “VIES”), kas ir paredz?ta Regulas Nr. 1798/2003 V noda??. Saska?? ar šo programmu bija paredz?ts izv?rt?t ar? juridiska rakstura probl?mas, kas kav? administrat?vo sadarb?bu, un tiesiskus pas?kumus, kas veikti to p?rvar?šanai, k? ar? visus citus pas?kumus, kas veikti, lai uzlabotu administrat?vo sadarb?bu un nov?rstu ?aunpr?t?gu izmantošanu, k?, piem?ram, koordin?ciju starp kr?pniec?bas apkarošanas iest?d?m, divpus?jos nol?gumus par inform?cijas apmai?u, PVN numuru dz?šanu, piepras?juma iesniedz?jas iest?des p?rst?vju kl?tb?tni piepras?juma sa??m?jas iest?des veikto p?rbaužu laik? un vienlaic?gas p?rbaudes daž?d?s dal?bvalst?s, k? tas paredz?ts Regulas Nr. 1798/2003 11. un 12. pant?, k? ar? *Fiscalis*

programmas piedāvātās iespējas (skat. Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. decembra Lēmumu 2235/2002/EK, ar ko pieņem Kopienas programmu, lai uzlabotu iekšējā tirgus nodokļu sistēmu darbību (*Fiscalis* programma 2003.–2007. gadam) (OV L 341, 1. lpp.)).

20 2006. gada 18. septembra vēstulē Vācijas Federālo revīzijas palāta norādīja, ka tā piedalītos šajā revīzijā.

21 Tā kā centrālās koordinācijas birojs nebija ne nosūtījis Revīzijas palātai prasītos dokumentus par minēto revīziju, ne apstiprinājis plānoto revīzijas datumu, Revīzijas palāta 2006. gada 5. oktobra vēstulē informēja Vācijas Federālo revīzijas palātu par revīzijas apmeklējuma pārcelšanu uz laiku no 2006. gada 14. līdz 17. novembrim.

22 Tā kā centrālās koordinācijas birojs nebija apstiprinājis arī šos jaunus datumus, Revīzijas palāta ar 2006. gada 9. novembra vēstuli vērsās Federālajai Finanšu ministrijai, piedāvājot plānoto revīziju veikt no 2006. gada 4. līdz 7. decembrim. Šajā vēstulē Revīzijas palāta norādīja, ka šāda revīzija ir veikta jau septiņus darbvalstīs, un uzsvēra, ka mērķis neesot pārbaudīt ar nodokli apliekamos darījumus un PVN pareizu piemērošanu, bet gan nodrošināt *VIES* ietvaros nosūtīto un/vai saņemto informācijas pieprasījumu efektīvu un pareizu apstrādi.

23 Savā 2006. gada 4. decembra atbildes vēstulē Federālo Finanšu ministrija iebilda pret minētās revīzijas veikšanu Vācijā, apgalvodams, ka tai neesot nekāda juridiska pamata.

24 Uzzinājusi par šo atteikumu no Revīzijas palātas un uzskatīdama, ka Revīzijas palātai bija tiesības veikt plānoto revīziju un ka Vācijas Federatīvā Republika, iebilstot pret revīzijas veikšanu savā teritorijā, nav ievērojusi savus pienākumus, Komisija 2008. gada 23. septembrī nosūtīja šai darbvalstij brīdinājuma vēstuli, aicinot to sniegt apsvērumus saskaņā ar EKL 226. pantu. Vācijas Federatīvā Republika uz šo pieprasījumu atbildēja ar 2008. gada 23. decembra vēstuli.

25 2009. gada 23. martī Komisija pieņēma argumentētu atzinumu, aicinot Vācijas Federatīvo Republiku veikt vajadzīgos pasākumus, lai divu mēnešu laikā no šī atzinuma saņemšanas datuma izpildītu savus pienākumus.

26 Tā kā Komisija nebija apmierināta ar šīs darbvalsts 2009. gada 22. maijā nosūtīto atbildi, Komisija nolēma celt šo prasību.

Par prasību

Lietas dalībnieku argumenti

Argumenti par Revīzijas palātas kompetenci iekšējā revīzijas jomā

27 Kā uzskata Komisija, no EKL 248. panta izriet, ka Revīzijas palātas kā neatkarīga ārējā auditora uzdevums ir pārbaudīt, vai finanšu darījumi, kas ir saistīti ar Kopienas līdzekļu iekasēšanu un izmantošanu, ir pareizi iegrāmatoti un atspoguļoti, veikti likumīgi un pareizi un pārvaldīti taupīgi, efektīvi un efektīgi, kā arī izteikt rekomendācijas, lai uzlabotu Kopienas finanšu pārvaldību.

28 Ēmot vērā šo uzdevuma būtību un lai nodrošinātu minētās normas *effet utile*, Revīzijas palātas revīzijas kompetence esot jāinterpretē plaši un tās attiecoties uz visiem dalībniekiem, kuriem ir tieša saikne ar Kopienas iekšējumiem vai tirdzniecību.

29 PVN iekšējumi iekasēšanai esot šāda tieša saikne ar PVN resursiem, ko saņem Kopiena. Šo nodokļa iekšējumu, kas tiek iekasēti saskaņā ar Sestās PVN direktīvas noteikumiem, esot

min?to resursu summas apr??in?šanas s?kumv?rt?bas pamats.

30 Kaut gan paš? Regul? Nr. 1798/2003 nav tieši reglament?ta Kopienas ie??mumu iekas?šana, t? nosakot PVN resursu likum?bu un pareiz?bu, jo ar šo regulu izveidot?s sadarb?bas m?r?is ir nodrošin?t pareizu PVN noteikšanu, t?d?j?di ?aujot Kopienai efekt?vi ieg?t šos resursus.

31 Turkl?t no EKL 248. panta 3. punkta pirm?s da?as, k? ar? no Regulas Nr. 1605/2002 140. panta 2. punkta pirm?s da?as treš? un ceturt? teikuma un 142. panta 1. punkta otr?s da?as un visp?r?gi no EKL 10. pant? noteikt? loj?las sadarb?bas pien?kuma izrietot, ka dal?bvalst?s veicam?s rev?zijas gad?jum? dal?bvalst?m Rev?zijas pal?tai ir j?sniedz piln?gs atbalsts t?s uzdevumu izpildei. Iebilzdamā pret Rev?zijas pal?tas str?d?go rev?ziju V?cij?, V?cijas Federat?v? Republika neesot iev?rojusi savus pien?kumus šaj? zi??.

32 Parlaments apgalvo, ka EKL 247. panta 2. un 4. punkt? noteikt? Rev?zijas pal?tas neatkar?ba, k? ar? šai iest?dei ar EKL 248. panta 4. punktu pieš?irt?s visp?r?g?s pilnvaras iesniegt apsv?rumus un ?pašus zi?ojumus p?c savas iniciat?vas noz?m?, ka t? Kopienas finanšu rev?zijas ietvaros var br?vi noteikt šo rev?ziju priekšmetu, un atvasin?tajos ties?bu aktos šai br?v?bai nevar izvirst?t nek?dus nosac?jumus.

33 Rev?zijas pal?tas pilnvaru sašaurin?ta interpret?cija v?l jo maz?k esot pamatota t?p?c, ka t?s darbs sniedz v?rt?gu atbalstu gan budžeta l?m?jinstit?cijai, gan Kopienu likumdev?jam, k? to attiec?b? uz str?d?go rev?ziju apliecinot Rev?zijas pal?tas ?paš? zi?ojuma Nr. 8/2007 (OV 2008, C 20, 1. lpp.) saturs. T? k? Rev?zijas pal?tai ir tikai rev?zijas un atzinumu sniegšanas pilnvaras, jaut?jums par t?s darb?bu juridisko pamatu turkl?t nerodoties t?d? paš? veid? k? attiec?b? uz Kopienas normat?vo darb?bu.

34 Kr?pniec?ba un izvair?šanās no nodok?a maks?šanas PVN jom?, k? ar? trauc?jumi, ko š?s darb?bas rada starp dal?bvalst?m, iespaidojot pašu resursu sist?mas visp?r?go l?dzsvaru, jo jebk?di PVN resursu samazin?jumi ir j?kompens? ar pašu resursu palielin?šanu uz NKI pamata. T? k? ar Regulu Nr. 1798/2003 izveidot?s sadarb?bas kvalit?tei ir j?rada iesp?ja atkl?t kr?pniec?bas un papildu PVN ie??mumu iekas?šana palielina b?zi, no kuras tiek apr??in?ti PVN resursi, tad š?s regulas iev?rošana tik tieš?m esot nosac?jums Kopienas ie??mumu likum?bai un pareiz?bai.

35 Rev?zijas pal?ta apgalvo, ka, t? k? t?s uzdevums un kompetence tai ir pieš?irta ar EKL 246. un 248. pantu, t? savu rev?zijas politiku var noteikt br?vi, iev?rojot prim?r?s ties?bas un Tiesas sniegto interpret?ciju, un atvasin?to ties?bu normas nevar šo kompetenci ierobežot vai no t?s atk?pties.

36 T?s rev?zijas pilnvaras attiecoties uz visu to Kopienu ties?bu normu iev?rošanu, kuras ietekm? Kopienas izdevumus vai ie??mumus, lai ar ikgad?jiem un ?pašiem zi?ojumiem, ko t? nos?ta Parlamentam un Padomei, rad?tu pamatu debašu r?košanai budžeta izpildes apstiprin?juma proced?ras un uzlabojumu mekl?jumu ietvaros. It ?paši Rev?zijas pal?tai ?pašajos zi?ojumos esot ties?bas izraudz?ties k?du t?mu vai nozari t?s kompetences jom?, par kuru t? v?las izteikt priekšlikumus uzlabojumiem attiec?b? uz noteiktu Kopienas pas?kumu taup?gumu, efekt?gumu un efektivit?ti.

37 V?cijas vald?bas pied?v?t? interpret?cija, ierobežodama Rev?zijas pal?tas kompetenci attiec?b? uz šaura veida finanšu auditu, ne?aujot tai veikt lietder?bas rev?ziju, balstoties uz krit?rijiem, kuru pamat? ir pareizas finanšu p?rvald?bas regul?jums un principi, liegtu EKL 248. panta 2. punkta lietder?go iedarb?bu, jo š? norma attiecas uz pareizu ie??mumu un izdevumu p?rvald?bu.

38 No iepriekš minētā izrietot, ka, pirmkārt, lai nodrošinātu PVN iekšmumu efektīvu iekasšanu un pareizu finanšu pārvaldību pār izrietošajiem PVN resursiem un, otrkārt, lai tai būtu izteikt iespējams rekomendācijas, Revīzijas palāta var pamatot pārbaudīt, vai Regula Nr. 1798/2003 paredzētā sadarbības sistēma darbojas pareizi un efektīvi.

39 Vācijas valdības izteiktās bažas, ka minētā iestāde varētu tiekties pārbaudīt dalībvalstu ekonomikas politiku, jo tā piedalās NKI veidošanā, kas jau pats par sevi veido Savienības pašu resursu aprēķinā bāzi, esot nepamatotas tāpēc, ka atšķirībā no PVN jomas, kurā Kopienas tiesību noteiktie pienākumi attiecas uz dalībvalstīm iekasšanas ziņā, šādu pienākumu nav attiecībā uz veidu, kā dalībvalstīm būtu jāizstrādā un jāvada sava ekonomikas politika.

40 Attiecībā uz Vācijas valdības argumentu par subsidiaritātes principa pārkāpumu Komisija, Parlaments un Revīzijas palāta pauž viedokli, ka šis princips ir piemērojams attiecībā uz normatīva rakstura kompetences īstenošanu, bet ne uz revīzijas vai atzinumu sniegšanas kompetenci, kāda ir Revīzijas palātai. Komisija un Revīzijas palāta turklāt uzsver, ka šīs pārdojums minētās iestādes kompetence, attiektamās uz visiem Kopienas iekšmumiem un izdevumiem, ir ekskluzīva kompetence, kas tai ir piešķirta ar Līgumu, lai tā apgaismotu Kopienas budžeta lēmējinstāciju budžeta izpildes pārbaudes ietvaros, tāpēc šī kompetence neietilpst dalītas kompetences jomā un to nevar ietekmēt apstākļi, ka valsts iestādes arī ir tiesīgas veikt noteiktas pārbaudes.

41 Kā uzskata Komisija, ar Regulu Nr. 1798/2003 izveidotās sadarbības pārrobežu raksturs katrā ziņā pamato Revīzijas palātas iejaukšanos, kuras kompetence atšķirībā no valsts iestādēm attiecas uz visām dalībvalstīm. Turklāt kopējā pašu resursu sistēma prasot, lai centralizēti tiktu nodrošināts, ka katrā dalībvalstīs pienācīgi piedalās Kopienas budžeta finansēšanā.

42 Kā uzskata Vācijas valdība, lai gan Revīzijas palātas kompetences gadījumā runa ir par revīzijas, nevis lemlēmšanas kompetenci, tā ir pilnībā ierobežota ar Līgumu, ieskaitot arī gadījumu, kad runa ir par pašziņojuma rakstveidēšanu. EKL 248. panta 1.–3. punkts ir norādīts, ka šī kompetence attiecas vienīgi uz pārskatiem, kā arī uz Kopienas iekšmumu un izdevumu likumību un pareizību.

43 Šajā ziņā ar Regulu Nr. 1798/2003 izveidotajai sadarbībai PVN iekšmumu iekasšanas jomā neesot tiešas vai pietiekamas saiknes ar Kopienas iekšmumiem. PVN iekšmumi patiesībā esot daļa no valsts budžeta un būtu jānošķir no PVN resursiem, kas vieni paši veido Kopienas iekšmumus.

44 Kā jau izriet no Lēmuma 2000/597 2. panta 1. punkta c) apakšpunkta un Regulas Nr. 1553/89 2. un nākamajiem pantiem, faktiski iekasētā PVN iekšmumu summa vienrīši esot noteikts norādītu vienības veids, pamatojoties uz kuru pēc atsevišķa aprēķina, kas ietver dažādas ekstrapolācijas, korekcijas vai ieskaitus, tiek noteikta PVN resursu summa.

45 Apstākļi, ka PVN iekšmumu samazinājums nozīmē arvien lielāku tādā pašā resursu izmantošanu, kuru pamatā ir dalībvalstu NKI, arī neesot pietiekams, lai pamatotu Revīzijas palātas pārbaudes pilnvaru paplašināšanu attiecībā uz šiem iekšmumiem.

46 Kā jau ir apstiprināts Lēmuma 2000/597 8. panta 2. punktā, Revīzijas palātas kompetencē varot būt tikai tas, vai dalībvalstīs pareizi nosaka iekasētos PVN iekšmumus un vai pareizi ir no tiem izdarītie aprēķini, lai noteiktu PVN resursu summu. Turpretī tas neesot attiecībā uz valsts fiskālo administrāciju iestāžu struktūru un šo iestāžu piemēroto PVN iekasšanas procedūru, kas esot tikai pašu dalībvalstu kompetencē. Līdz ar to tikai kompetentajām valsts iestādēm varot

būt pilnvaras pārbaudīt šīs struktūras un procedūras.

47 Lemjot citādi, turklāt nozīmētu atzīt, ka attiecībā uz pašu resursiem, kas tiek aprēķināti, pamatojoties uz NKP, Revīzijas palātas kompetence attiecas arī uz dalībvalstu ekonomikas politiku.

48 Vācijas valdība pakārtoti vīl apgalvo, ka subsidiaritātes principam būtu jābūtu jāuzskatīts, ka PVN iekasšanas darbību pārbaude un līdz ar to administratīvā sadarbība šajā jomā ietilpst nevis Revīzijas palātas, bet gan valsts revīzijas iestāžu kompetencē. Regulā Nr. 1798/2003 paredzēto pārrobežu situāciju pārbaude būtu viegli izpildāma šo iestāžu kopējā rīcībā.

Argumenti par Revīzijas palātas kompetenci izdevumu revīzijas jomā

49 Komisija savā replikā apgalvo, ka Regulas Nr. 1798/2003 ieviešana radīja Savienības budžeta izdevumus, tādēļ strādīgā revīzija ir attaisnota arī attiecībā uz kompetenci, kāda Revīzijas palātai piemīt izdevumu revīzijas jomā. Šo tēzi aizstāv arī Revīzijas palāta, kas it īpaši norāda, ka Vācijas iestādēm nosūtītajā apmeklējuma programmā, kura raksturota šā sprieduma 19. punktā, bija noteikts, ka revīzija bija plānota attiecībā uz informācijas glabāšanu un apmaiņu gan CCN/CSI tīklā, gan VIES tīklā, kas abi saņem Kopienas finansējumu saskaņā ar *Fiscalis* programmu.

50 Vācijas valdība līdz atzīt šādas argumentācijas nepieņemamību, jo, tāt kā tāt nav tikusi izteikta prasības pieteikums, Komisija to nevar izvirzīt replikas stadijā. Tāt kā atbildētājam valstij ir tikusi liegta iespēja atbildēt uz šo argumentāciju savā iebildumu rakstā, Tiesas Reglamenta 42. panta 2. punkta pirmā daļa nepieļauj šāda veida prasības priekšmeta paplašināšanu. Turklāt no minētā reglamenta 93. panta 4. punkta izrietot, ka Revīzijas palāta kā persona, kas iestājusies lietā, nevar labot prasības daļēju nepieņemamību, kā cēlonis ir kāds prasītājas pieauts trūkums.

51 Pēc būtības Vācijas valdība apgalvo, ka Revīzijas palātas pieteiktā revīzija un tās rezultātā Vācijas Federatīvās Republikas paustais atteikums bija pilnīgi nesaistīti ar Kopienas izdevumu revīziju. Turklāt vīlme revidēt izdevumus nevar attaisnot strādīgo revīziju kopumā tādēļ, ka tāt attiecas arī uz vairākiem elementiem, kurus finansē tikai no dalībvalstu budžeta.

52 Komisija līdz noraidīt Vācijas valdības izvirzīto iebildi par nepieņemamību. Pirmkārt, strādīgā argumentācija esot izvirzīta pirmstiesas procedūrā, tādēļ Vācijas Federatīvās Republikas tiesības uz aizstāvību esot nodrošinātas. Otrkārt, minētās argumentācijas sekas neesot tādā, ka tiek paplašināts prasības priekšmets. Kāt Komisija, tāt arī Revīzijas palāta turklāt apgalvo, ka persona, kas iestājas lietā, var brīvi izvirzīt argumentus, ko nav iesniedzis tās atbalstītais lietas dalībnieks.

Tiesas vārtējums

53 Ievadam ir jānorāda, ka Vācijas Federatīvā Republika iebildumu pret Revīzijas palātas plānoto revīzijas apmeklējumu ir paudusi 2006. gada beigās. Turklāt iespējams valsts pienākuma neizpilde, kā tas izriet no pastāvīgās judikatūras, ir jāvērtē atbilstoši situācijai, kāda tāt ir Komisijas argumentātajā atzinumā noteiktā termiņa beigās. Runājot par pašreizējo tiesvedību, šis termiņš beidzās 2009. gada maijā.

54 No iepriekš minētā izriet, ka Līgumu normas, saistībā ar kurām ir jāvērtē Komisijas apgalvotā valsts pienākuma neizpilde, ir tās, kas bija spēkā pirms Lisabonas Līguma stāšanās spēkā.

- 55 Ēmot v?r? š?du preciz?jumu, pirm?m k?rt?m, ir j?izv?rt? apgalvot? EKL 248. panta 1.–3. punkt? paredz?to V?cijas Federat?v?s Republikas pien?kumu neizpilde.
- 56 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka ar L?gumiem ir izveidota t?da kompeten?u sadales sist?ma starp da??d?m Kopienas iest?d?m, kura Kopienas institucion?laj? sist?m? un Kopienai dele??to uzdevumu izpild? katrai iest?dei pieš?ir savu uzdevumu (1990. gada 22. maija spriedums liet? C?70/88 Parlaments/Padome, *Recueil*, I?2041. lpp., 21. punkts).
- 57 Turkl?t no EKL 7. panta 1. punkta izriet, ka Rev?zijas pal?ta, kurai iest?des statuss ir pieš?irts ar M?strihtas l?gumu, t?pat k? citas iest?des darbojas saska?? ar pilnvar?m, kas tai pieš?irtas ar EK l?gumu.
- 58 Rev?zijas pal?tas uzdevums vispirms visp?r?gos v?rdos ir formul?ts EKL 246. pant?, kas paredz, ka š? iest?de nodrošina p?rskatu rev?ziju.
- 59 EKL 248. pant?, kur? šis uzdevums ir izkl?st?ts detaliz?ti un preciz?ts veids, k?d? Rev?zijas pal?ta tiek aicin?ta to izpild?t, it ?paši 1. punkt?, ir paredz?ts, ka t? p?rbauda visu Kopienas ie??mumu un izdevumu p?rskatus un nodod Parlamentam un Padomei atzinumu par p?rskatu ticam?bu, k? ar? par notikušo dar?jumu likum?bu un pareiz?bu, un atzinumam var pievienot ?pašus izv?rt?jumus par katru no Kopienas galvenaj?m darb?bas jom?m.
- 60 EKL 248. panta 2. punkt? ir preciz?ts, ka Rev?zijas pal?ta p?rbauda, vai visi ie??mumi un izdevumi ir likum?gi un pareizi, un nodrošina pareizu finanšu p?rvald?bu, turkl?t, veicot š?das p?rbaudes, t? zi?o par katru p?rk?pumu.
- 61 Saska?? ar EKL 248. panta 3. punktu Rev?zijas pal?ta ir ties?ga veikt rev?ziju, pamatojoties uz dokumentiem, un vajadz?bas gad?jum? uz vietas dal?bvalst?s kop?gi ar attiec?g?s valsts rev?zijas iest?d?m vai, ja t?m nav vajadz?go pilnvaru, ar kompetentiem dal?bvalstu dienestiem.
- 62 EKL 248. panta 4. punkt? ir paredz?ts, ka Rev?zijas pal?ta sagatavo gada zi?ojumu, ko t? nodod cit?m iest?d?m un public? *Eiropas Savien?bas Ofici?laj? V?stnes?* kop? ar šo iest?žu atbild?m uz Rev?zijas pal?tas apsv?rumiem. Rev?zijas pal?ta var ar? jebkur? laik? iesniegt apsv?rumus par konkr?tiem jaut?jumiem, tostarp ?pašu zi?ojumu form?, un iesniegt atzinumus p?c citu Kopienas iest?žu l?guma. K? Tiesa jau ir preciz?jusi, min?t?s normas m?r?is ir sekm?t Kopienas finanšu p?rvald?bas uzlabošanu, paredzot zi?ojumu iesniegšanu iest?d?m un š?m iest?d?m izstr?d?jot atbildes (2001. gada 10. j?lija spriedums liet? C?315/99 P *Ismeri Europa/Rev?zijas pal?ta*, *Recueil*, I?5281. lpp., 27. punkts). Šie zi?ojumi ir dom?ti, lai apskaidrotu budžeta l?m?jinstit?ciju, kurai ir j?apstiprina budžeta izpilde, k? ar? visp?r?g?k visas publisk? sektora personas, kas var sekm?t iesp?jamo Rev?zijas pal?tas atkl?to tr?kumu vai disfunkcijas nov?ršanu šaj?s jom?s.
- 63 Šaj? gad?jum? Rev?zijas pal?tas iecer?t? rev?zija b?t?b? bija paredz?ta, lai nodrošin?tu, ka Regul? Nr. 1798/2003 paredz?t?s strukt?ras un administrat?v?s sadarb?bas meh?nismi PVN jom? ir ieviesti un darbojas pareizi, bet p?c tam konstat?jumiem b?tu bijis j?rada iesp?ja ?pašaj? zi?ojum? izteikt rekomend?cijas, kuru m?r?is b?tu nodrošin?t šo strukt?ru un meh?nismu uzlabotu efektivit?ti.
- 64 Šaj? zi?? ir j?atg?dina, ka budžets, k? jau tas izriet no EKL 269. panta, neskarot citus ie??mumus, tiek piln?b? finans?ts no pašu resursiem.
- 65 Laik?, kad V?cijas iest?des iebilda pret str?d?g?s rev?zijas veikšanu, Eiropas Kopienu pašu resursu sist?ma bija izveidota ar L?mumu 2000/597. Š? l?muma 2. panta 1. punkt? ir noteikts, ka

pašu resursus veido ie??mumi, ko rada vienotas likmes piem?rošana saska?ot?m PVN apr??inu b?z?m, kas noteiktas atbilstoši Kopienas ties?bu norm?m. T?ds pats regul?jums bija paredz?ts L?muma 2007/436 2. pant?, kas bija sp?k? laik?, kad beidz?s Komisijas izdotaj? argument?taj? atzinum? paredz?tais termi?š.

66 Saska?? ar Regulas Nr. 1553/89 2. panta 1. punktu PVN resursu b?zi nosaka p?c apliekamiem dar?jumiem, kuri min?ti Sest?s PVN direkt?vas 2. pant?. Š? direkt?va kopš 2007. gada 1. janv?ra ir aizst?ta ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direkt?vu 2006/112/EK par kop?jo pievienot?s v?rt?bas nodok?a sist?mu (OV L 347, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “PVN direkt?va”).

67 Neierobežojot daž?dus piel?gojumus, kas ir paredz?ti min?t?s regulas norm?s, t?s 3. pant? ir noteikts, ka PVN resursu b?zi apr??ina, dalot kop?jo t?ro PVN ie??mumu, ko dal?bvalsts attiec?gaj? gad? iekas?jusi, ar likmi, p?c kuras taj? paš? gad? uzliek šo nodokli, bet, ja dal?bvalst? tiek izmantotas daž?das PVN likmes, tad izmanto vid?jo sv?rto PVN likmi.

68 Viens no š?diem piel?gojumiem izriet no Regulas Nr. 1553/89 2. panta 2. punkta trešaj? ievilkum? min?t? preciz?juma, saska?? ar kuru, piem?rojot š? paša panta 1. punktu, PVN resursu noteikšanai ?em v?r? dar?jumus, uz kuriem dal?bvalstis turpina attiecin?t atbr?vojumu saska?? ar Sest?s PVN direkt?vas 28. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Šaj? zi?? Regulas Nr. 1553/89 6. panta 2. punkta otraj? ievilkum? ir noteikts, ka š?s regulas 2. panta 2. punkta treš? ievilkuma piem?rošanas vajadz?b?m dal?bvalstis PVN resursu b?zi apr??ina t?, it k? šie dar?jumi b?tu aplikti ar nodokli, lai t?d?j?di š?s valstis b?tu vienl?dz?gos apst?k?os ar cit?m dal?bvalst?m, kuras nav izv?l?juš?s noteiktu nozari atbr?vot no nodok?a (skat. 1990. gada 23. maija spriedumu liet? C?251/88 Komisija/V?cija, *Recueil*, I?2107. lpp., 14. punkts).

69 Daudz?j?d? zi?? patieš?m ir t?, ka ie??mumi, ko veido PVN maks?jumi, liel?koties paliek valsts nodok?u ie??mumi, kas tiek iek?auti dal?bvalstu budžet?, t?d?j?di tikainiec?ga šo ie??mumu da?a non?k Kopienas budžet? k? pašu resursi (šaj? zi?? skat. 1999. gada 16. septembra spriedumu liet? C?414/97 Komisija/Sp?nija, *Recueil*, I?5585. lpp., 23. punkts).

70 T?pat ir tiesa, k? apgalvo V?cijas vald?ba, ka PVN resursu summa netiek apr??in?ta k? vienk?rša procentu?la da?a no faktiski g?tajiem PVN ie??mumiem, bet gan š?d? apr??in? tiek ietvertas daž?das korekcijas, kuru m?r?i ir atg?din?ti š? sprieduma 68. punkt?.

71 Tom?r š?di konstat?jumi neietekm? faktu, ka pašu resursu sist?ma, kas ir izveidota saska?? ar L?gumu, attiec?b? uz PVN resursiem paredz rad?t dal?bvalstu pien?kumu k? pašu resursus Kopienas r?c?b? nodot da?u no summas, ko t?s iekas? saska?? ar PVN (šaj? zi?? skat. 1990. gada 13. marta spriedumu liet? C?30/89 Komisija/Francija, *Recueil*, I?691. lpp., 23. punkts). Šie konstat?jumi turkl?t neietekm? apst?kli, ka, lai nodrošin?tu šo PVN ie??mumu efekt?vu iekas?šanu un sp?tu atbilstoši L?mum? 2000/597 vai L?mum? 2007/436 un Regul? Nr. 1553/89 pras?tajam Kopienas budžet? ieskait?t atbilstošos PVN resursus, dal?bvalst?m ir pien?kums iev?rot daž?das Kopienas ties?bu normas attiec?b? uz šo iekas?šanu, k?, piem?ram, Sest?s PVN direkt?vas un PVN direkt?vas normas vai ar? Regulas Nr. 1798/2003 normas. Šaj? zi?? situ?cija iev?rojami atš?iras no situ?cijas, k?da ir attiec?b? uz pašu resursiem, kas ir balst?ti uz dal?bvalstu NKI.

72 T?tad cieša saikne ir starp PVN ie??mumu iekas?šanu, iev?rojot piem?rojam?s Kopienas ties?bas, no vienas puses, un atbilstošo PVN resursu nodošanu Kopienas budžetam, no otras puses, jo jebk?di tr?kumi pirmo min?to iekas?šan? iesp?jami izpaužas k? otr? min?t? samazin?juma c?lonis.

73 Šaj? zi?? Tiesa it ?paši ir nospriedusi, ka, ja dal?bvalsts, neiev?rojot Sestaj? PVN direkt?v?

paredzētās prasības, ir atturējies piemērot PVN kādam darījumam, šāds pārņēmums var arī izraisīt to, ka šāds dalībvalsts neizpilda pienākumu kā PVN resursus nodot Komisijas rīcībā summas, kas atbilst nodoklim, kas būtu bijis jāiekas par minētajiem darījumiem (it īpaši skat. 2000. gada 12. septembra spriedumus liet. C-276/97 Komisija/Frāncija, *Recueil*, I-6251. lpp., 49., 56., 61. un 70. punkts; liet. C-358/97 Komisija/Ārija, *Recueil*, I-6301. lpp., 58., 65., 69. un 78. punkts, kā arī liet. C-359/97 Komisija/Āpvienotā Karaliste, *Recueil*, I-6355. lpp., 70., 77. un 87. punkts).

74 Vai arī atgādināji, ka no Sestās PVN direktīvas 2. un 22. panta, kā arī no EKL 10. panta izriet, ka katrai dalībvalstij ir pienākums veikt visus atbilstošos normatīvus un administratīvus pasākumus, lai nodrošinātu tās teritorijā maksājamo PVN iekasšanu pilnā apmērā, un precizējusi, ka kopējās PVN sistēmas ietvaros dalībvalstīm ir jānodrošina nodokļu maksātājiem noteikto pienākumu ieviešana un ka šajā ziņā tām ir zināma rīcības brīvība, tostarp attiecībā uz to, kā ir izmantojami to rīcībā esošie līdzekļi, Tiesa ir piebildusi, ka šā rīcības brīvība tomēr ir ierobežota arī ar pienākumu nodrošināt Kopienas pašas resursu efektīvu iekasšanu (2008. gada 17. jūlija spriedums liet. C-132/06 Komisija/Itālija, Krājums, I-5457. lpp., 37.–39. punkts).

75 Viens no Padomes izvirzītajiem mērķiem Sestās PVN direktīvas pieņemšanā atbilstoši šīs direktīvas preambulas 11. apsvērumam, kurš tagad ir pārņemts PVN direktīvas preambulas 35. apsvērumā, ir panākt Kopienas pašas resursu līdzvairogu iekasšanu visās dalībvalstīs (skat. 2001. gada 4. oktobra spriedumu liet. C-326/99 "Goed Wonen", *Recueil*, I-6831. lpp., 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

76 Turklāt jāatgādina arī tas, ka jebkāds PVN resursu samazinājums ir jākompensē ar izdevumu samazinājumu vai pašas resursu palielināšanu, pamatojoties uz NKI, kas pārcērtības var ietekmēt Kopienas izdevumu segšanai paredzētās pašas resursu sistēmas vispārīgo līdzsvaru.

77 Runājot konkrētāk par Regulu Nr. 1798/2003, jānorāda, ka, būdami paredzēti krāpniecības un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas PVN jomā apkarošanai visās dalībvalstīs, saskaņā ar minēto regulu dalībvalstīm saistošie sadarbības mehānismi īpaši par sevi ir tie, kas var radīt tiešu un būtisku ietekmi uz PVN iekasšanu efektīvu iekasšanu un līdz ar to uz PVN resursu nodošanu Kopienas budžetam.

78 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāuzsver, ka ievierojama daļa krāpniecības PVN jomā notiek saistībā ar reālu vai apgalvotu iekšējo tirdzniecību Kopienā, un, otrkārt, jāatgādina Tiesas agrāknospriekšais, ka savstarpējā palīdzība un administratīvā sadarbība starp attiecīgo dalībvalstu nodokļu iestādēm ir sevišķi svarīga, lai it īpaši izvairītos no tā, ka par iegādām Kopienas iekšienā netiek samaksāts PVN (šajā ziņā skat. 2010. gada 7. decembra spriedumu liet. C-285/09 R., Krājums, I-12605. lpp., 52. punkts).

79 Turklāt jāuzsver, ka, dalībvalstij efektīvi piemērojot ar Regulu Nr. 1798/2003 ieviestos sadarbības noteikumus, var tikt iespaidota ne tikai šīs dalībvalsts spējā efektīvi cīnīties pret krāpniecību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas pašai savā teritorijā, bet arī citu dalībvalstu spējā nodrošināt šādu cīņu attiecīgi savā teritorijā, īpaši tad, ja pareiza PVN piemērošana pārējās valstīs ir atkarīga no informācijas, kas ir minētās dalībvalsts rīcībā vai ko šā pārdējā var iegūt daudz vieglāk.

80 No iepriekš minētā izriet, ka ar Regulu Nr. 1798/2003 ieviestā sadarbība starp valsts administratīvajām iestādēm, ja tā tiek veikta efektīvi un atbilstoši šīs regulas normām, pārcērtības ir tie, kas var veicināt krāpniecības samazināšanu un efektīvu PVN iekasšanu, kā arī atbilstošā apmērā veicināt PVN resursu uzturēšanu tādā līmenī, kādā tam ir jābūt saskaņā ar dažādiem piemērojamajiem Kopienas leģislatīvajiem aktiem, un tādējādi veicināt

pašu resursu vispārīgā līdzsvarā saglabāšanu.

81 Šādos apstākļos ir jāatzīst, ka Revīzijas palātai bija kompetence veikt iecerēto strādgo revīziju, jo, tādēļ kļūda bija paredzēta veikt par administratīvo sadarbību saskaņā ar Regulu Nr. 1798/2003, tādēļ tik tiešām attiecās uz Kopienas iekšmumiem no to likumības un pareizas finanšu pārvaldības skatpunkta un tādējādi tai bija tieša saikne ar pilnvarām, kas šai iestādei piešķirtas ar EKL 248. pantu.

82 Pretī Vācijas valdības apgalvojumam, tādēļ kļūda šāds secinājums ir minētā panta diktāts, to nevar apšaubīt ar Lēmuma 2000/597 8. panta 2. punktā noteikto precizējumu, ka minētā norma neietekmē EKL 248. pantā paredzēto pārskatu revīziju un likumības un pareizības pārbaudi, tādā pārbaudi un revīziju, kas galvenokārt attiecas uz to valstu sistēmu un procedūru uzticamību un efektivitāti, ar kurām nosaka bēz PVN resursiem. Vēl ir jānorāda, ka minētais precizējums tikmēr ir ticis svētrots no Lēmuma 2007/436 8. panta 2. punkta.

83 Turklāt, tādēļ kļūda iecerētā strādgo revīzija kopumā, kļūda tas izriet no šā sprieduma 81. punkta, ietilpa Revīzijas palātas kompetencē iekšmumu revīzijas jomā, Tiesai nav jāizskata nedz jautājums, vai un kādā iespējamā mērā šai revīzijai bija jābūt pamatotai ar Revīzijas palātas kompetenci izdevumu revīzijas jomā, nedz lūdz ar to jāizlemj jautājums par šajā ziņā izvirzītās Komisijas un Revīzijas palātas argumentācijas pieņemību.

84 Šajā lietā nav jālemj ar par jautājumu, vai un kādā iespējamā mērā Vācijas Federatīvās Republikas aizstāvētai pakārtoti apgalvotajam subsidiaritātes principam varētu būt nozīme revīzijas jomā, lai attiecīgi nodalītu Revīzijas palātas un valsts revīzijas iestāžu intervenci. Šajā ziņā pietiek norādīt, ka, pat pieņemot subsidiaritātes principa piemērojamību šajā lietā, ar Regulu Nr. 1798/2003 izveidotās administratīvās sadarbības PVN jomā pārrobežu dimensija katrā ziņā liktu uzskatīt, ka strādgo revīzija atbilst šim principam. Tādēļ kļūda revīzija ir paredzēta, lai nodrošinātu, ka visu dalībvalstu administratīvo iestāžu sadarbība norit pareizi, un tādēļ kļūda tās pareiza darbība ir daļēji atkarīga no katras iestādes spējas efektīvi cīnīties pret krāpniecību un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas savā teritorijā, šādu revīziju katrā ziņā sekmīgāk var veikt Revīzijas palāta centralizēti Kopienas līmenī, jo tās kompetences joma atšķirībā no valsts revīzijas iestādes attiecas uz visām dalībvalstīm.

85 Tādēļ kļūda no visa iepriekš minētā izriet, ka Revīzijas palātas kompetencē saskaņā ar EKL 248. panta normām bija veikt tādēļ kļūda šajā lietā izskatāmo revīziju, jākonstatē, ka Vācijas Federatīvā Republika, iebildama pret revīzijas veikšanu savā teritorijā, nav izpildījusi no šā panta, it īpaši tās 3. punkta, izrietošos valsts pienākumus.

86 No tā izriet, ka Komisijas prasība šajā daļā ir jāapmierina.

87 Otrām kārtām, runājot par EKL 10. panta pārskatpumu, ko ar apgalvo Komisija, pietiek savukārt atzīmēt, ka nav konstatējama šā panta normās paredzēto vispārīgo pienākumu neizpilde, kas būtu nošķirama no konstatētās to konkrēto pienākumu neizpildes, kas Vācijas Federatīvajai Republikai bija saistoši saskaņā ar EKL 248. pantu (šajā ziņā skat. 2010. gada 8. jūlija spriedumu lietā C-334/08 Komisija/Itālija, Krājums, I-6869. lpp., 75. punkts un tajā minētā judikatūra). Kā jau iepriekš ir atgādināts, EKL 248. panta 3. punktā ir skaidri paredzēts, ka saskaņā ar šā panta 1. un 2. punktu Revīzijas palātas kompetencē ietilpstošo revīziju vajadzības gadījumā var veikt arī dalībvalstīs uz vietas un šādu revīziju veic sadarbībā ar valsts revīzijas iestādes vai kompetentiem valsts dienestiem, kas šādos gadījumos ir aicināti sadarboties ar Revīzijas palātu savstarpējās uzticības garā.

88 Trešām kārtām, Komisija lūdz Tiesu konstatēt, ka Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi Regulas Nr. 1605/2002 140. panta 2. punkta un 142. panta 1. punktā paredzētos

pienākumus.

89 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka Komisija, kurai ir jāpierāda tās apgalvotā valsts pienākumu neizpilde, nav nedz izklāstējusi, kā Vācijas Federatīvajai Republikai pārņemt valsts pienākumu neizpilde attiecībā uz šīm divām normām varētu atšķirties no valsts pienākumu neizpildes, ko tā līdz atzīt ar attiecībā uz EKL 248. panta 1.–3. punktu, nedz izklāstējusi, kādā mērā šīs dalībvalsts iemēta nostāja varētu būt tāda, lai, ievērojot precīzo 140. panta 2. punkta un 142. panta 1. punkta formulējumu, radītu minēto normu pārkāpumu.

90 No tā izriet, ka Komisijas prasība šajā daļā ir jānoraida.

91 Ēmot vērā iepriekš minēto, jākonstatē, ka, iebildama pret Revīzijas palātas revīzijas veikšanu Vācijā attiecībā uz administratīvo sadarbību saskaņā ar Regulu Nr. 1798/2003 un tās piemērošanas kārtību, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi EKL 248. panta 1.–3. punkta paredzētos pienākumus.

Par tiesāšanas izdevumiem

92 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija ir prasījusi piespriezt Vācijas Federatīvajai Republikai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus un tā kā tai spriedums būtībā ir nelabvēlīgs, tad tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanas izdevumus. Saskaņā ar Reglamenta 69. panta 4. punkta pirmo daļu Parlaments un Revīzijas palāta, personas, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanas izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **iebildama pret Eiropas Savienības Revīzijas palātas revīzijas veikšanu Vācijā par administratīvo sadarbību atbilstoši Padomes 2003. gada 7. oktobra Regulai (EK) Nr. 1798/2003 par administratīvu sadarbību pievienotās vērības nodokļu jomā un tās piemērošanas kārtību, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi EKL 248. panta 1.–3. punkta paredzētos pienākumus;**
- 2) **pārējā daļā prasību noraidīt;**
- 3) **Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanas izdevumus;**
- 4) **Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Revīzijas palāta sedz savus tiesāšanas izdevumus paši.**

[Paraksti]

* Tiesvedības valoda – vācu.